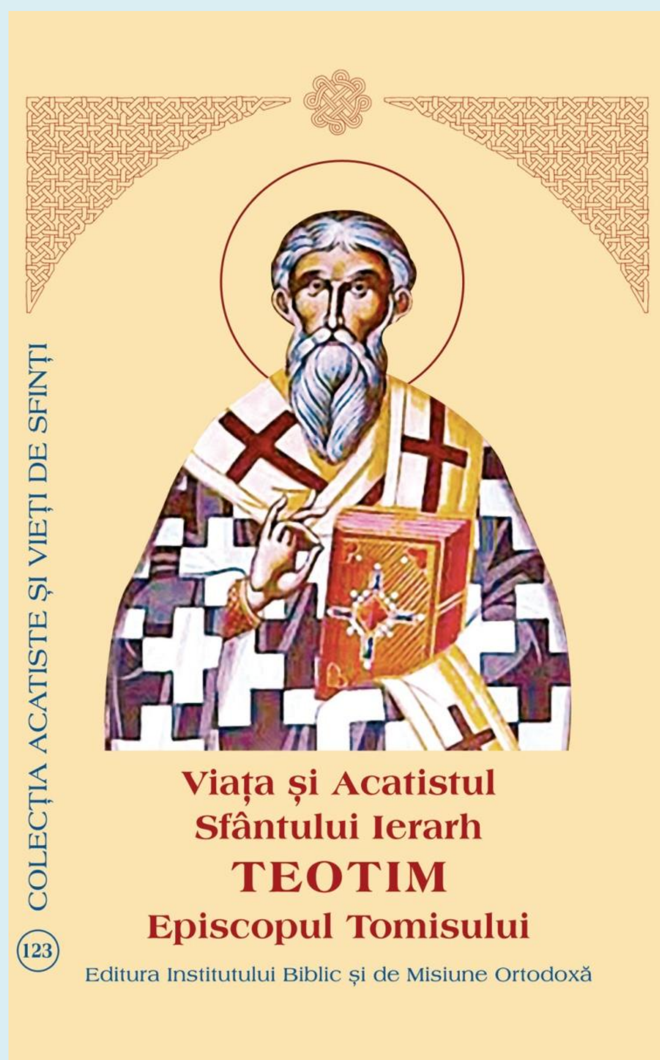
Acatistul Sfântului ierarh Teotim, episcopul Tomisului
(20 aprilie)

Sfântul ierarh Teotim, episcopul Tomisului și Sfântul cuvios Teodor Trihina (20 aprilie):

https://www.academia.edu/42799914/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Teotim_episcopul_Tomisului_%C8%99i_Sf%C3%A2ntul_cuvios_Teodor_Trihina_20_aprilie_

https://archive.org/details/sf.-teotim-si-teodor

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-teotim-si-teodor

***

Materiale despre Sfântul ierarh Teotim și Sfântul cuvios Teodor Trihina:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Teotim,-al-Tomisului-(20-apr-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teotim+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=20+aprilie

&&&

De neam daco-roman, Sfântul Teotim este considerat primul dascăl al Sfinților Ioan Casian şi Gherman. Ajuns pe scaunul eparhiei Tomisului în secolul al IV-lea, Sfântul Teotim era un păstor iubit de popor și un talentat scriitor, fiind considerat creatorul Filocaliei românești. Totodată, este amintit ca fiind vindecător de boli. Deși a avut mult de suferit din pricina migratorilor barbari, a reușit să îi îmblânzească pe mulți prin rugăciunea și darurile sale. Apărător al Sfântului Ioan Gură de Aur, Sfântul ierarh Teotim a mers de mai multe ori la Constantinopol, după care a trecut la cele veșnice.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început, se zic:

Condacul 1
Prea luminat păstor al Tomisului, vas al isihiei şi cuvântării de Dumnezeu, chip al iubirii părinteşti te-ai arătat, Sfinte ierarhe Teotim, revărsând în lume mirul milostivirii de sus. Pentru aceasta, ca la un izvor pururea curgător al harului lui Dumnezeu la tine alergăm şi cu credinţă îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!***

Icosul 1
Purtând moştenirea de neam şi pământ daco-roman, împreună cu propria-ţi viaţă jertfă vie lui Hristos ai adus-o, intrând într-o mănăstire din hotarele Cassienilor şi ale peşterilor. Iar în această vatră de dumnezeiască nevoinţă şi înţelepciune, ca un mare păstor ai strălucit, fiind cel dintâi dascăl şi părinte al Sfinţilor Ioan Casian şi Gherman.
Bucură-te, pământ sfinţit de iubirea dumnezeiască;
Bucură-te, smerenie întipărită cu Chipul lui Hristos;
Bucură-te, biserică vie a isihiei;
Bucură-te, chip de părinte în care Dumnezeu se arată la faţă;
Bucură-te, că şi pe noi ne naşti din moarte la viaţă;
Bucură-te, aducere de sine pe altarul iubirii;
Bucură-te, de har înrourată asprime a vieţuirii;
Bucură-te, crin al pustniceştilor nevoinţe;
Bucură-te, comoară de sfinţenie în traiul modest ascunsă;
Bucură-te, minte purtătoare de icoană;
Bucură-te, împărtăşire de duhovnicească hrană;
Bucură-te, înfrânare născută din dorul de taină;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 2-lea
Luminând ca o făclie aprinsă de iubirea şi înţelepciunea dumnezeiască, ai fost ales episcop după mutarea din viaţă a înaintaşului tău, Gherontie. Atunci şi mai mult te-ai ostenit a semăna în pământul şi neamul tău sămânţa filocalicei vieţuiri, spre rodirea sfinţeniei şi bucuria cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Cu puterea Duhului apa vie a cuvintelor Scripturii o scoteai, revărsând-o peste pământul însetat al inimilor. Aşa prin chipul crinului zugrăveai sufletul lipsit de

griji şi vanităţi şi te osteneai a-i izbăvi pe oameni din învăluirea păcatelor şi din spinii grijilor ce înăbuşă iubirea de Dumnezeu şi de oameni.
Bucură-te, piatră de temelie a Filocaliei româneşti;
Bucură-te, căutare peste toate a împărăţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, râvnă cu dreaptă socoteală spre desăvârşire;
Bucură-te, blândeţe cuceritoare prin iubire;
Bucură-te, crin înmiresmat al Dobrogei;
Bucură-te, smerenie călăuzită de Duhul la tot adevărul;
Bucură-te, voire purtătoare a insuflării dumnezeieşti;
Bucură-te, milostivă pogorâre la neputinţele omeneşti;
Bucură-te, cunoaştere întru lărgimea Duhului;
Bucură-te, minte făcută potir al Cuvântului;
Bucură-te, cuvânt făcut scară de la pământ la cer;
Bucură-te, cuvânt născut în rugăciune;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 3-lea

Neîncetat liturghiseai, ca un vrednic ierarh, taina unirii între Dumnezeu şi creaţia Sa, slujind şi teologhisind cu darul Sfintei Treimi spre zidirea Bisericii în dragostea lui Hristos şi bucuria cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Cu duhovnicească înţelegere şi mintea lui Hristos ai străbătut filosofia vremii, punând în lucrarea de mântuire tot ce este bun şi frumos şi folositor. Aşa, cu aleasă evlavie şi elocinţă ai semănat dreapta credinţă dând culturii pecetea Cuvântului întrupat.
Bucură-te, iubire de înţelepciune;
Bucură-te, iubire de frumos;
Bucură-te, chivot al Euharistiei lui Hristos;
Bucură-te, chivot din care iese puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, aflător al mărgăritarului din ţarină;
Bucură-te, lepădare de sine spre aflarea comorii de taină;
Bucură-te, dorire de a împărtăşi tuturor comoara harului;
Bucură-te, vedere curată a lumii în lumina lui Hristos;
Bucură-te, vedere curăţită de întunericul patimilor;
Bucură-te, cunoaştere prin vederea duhovnicească;
Bucură-te, cunoaştere prin împărtăşirea dumnezeiască;
Bucură-te, credinţă lucrătoare prin iubire;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 4-lea

Unind tăcerea cu cuvântul şi cu ascultarea, te-ai făcut vas ales al isihiei adevărate, din care toţi cei ce beau cu credinţă se umplu de dorul lui Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Împăraţi şi episcopi, călugări, credincioşi şi barbari, toţi te cunoşteau şi te preţuiau pentru evlavia, cinstea şi înţelepciunea ta izvorâte din liniştea minţii şi a inimii. Iar tu, iubindu-i pe toţi cu dragostea lui Hristos, nu conteneai să-i tămăduieşti şi să-i luminezi spre a păşi în hotarul lucrării duhovniceşti.
Bucură-te, minte curăţită de patimi;
Bucură-te, inimă luminată de har;
Bucură-te, arhierească vrednicie a unirii cu Dumnezeu;
Bucură-te, sfânt mărturisitor şi de minuni făcător;
Bucură-te, tămăduitor de bolile sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, îmblânzitor prin iubire al sălbăticiei patimilor;
Bucură-te, inimă de părinte, milostivă şi iertătoare;
Bucură-te, inimă primitoare şi rugătoare;
Bucură-te, inimă în care bat suferinţele şi bucuriile lumii;
Bucură-te, braţe părinteşti grabnic ajutătoare;
Bucură-te, mare ascet, plin de dragostea lui Hristos;
Bucură-te, icoană vie, chip luminos;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 5-lea

Epocă de aur s-a arătat răstimpul păstoririi tale pentru mânăstirile şi sihăstriile Dobrogei, Sfinte ierarhe Teotim. Căci prin apostolica-ţi râvnă pentru Hristos dumnezeiasca viaţă de nevoinţă şi isihie într-însele a înflorit, în neîncetată cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

De mântuirea oamenilor pururi te îngrijeai, Teotime prea cinstite, chemându-i şi călăuzindu-i la Hristos cu iubirea ta de părinte. Pentru aceasta, biserici mari ai înălţat şi împodobit în pământul Dobrogei, pecetluindu-l cu dumnezeiasca frumuseţe a Liturghiei lui Hristos.
Bucură-te, apostole al dragostei lui Hristos;
Bucură-te, gură de aur a Bisericii strămoşeşti;
Bucură-te, floare a raiului isihiei;
Bucură-te, veghe la hotarul veşniciei;
Bucură-te, lucrarea rodurilor de sfinţenie;
Bucură-te, izvor de blagoslovenie;
Bucură-te, dar din darul Treimii Sfinte;
Bucură-te, inimă de părinte;
Bucură-te, purtare a crucii de neam şi pământ;

Bucură-te, închinare de fiu pe altarul cel sfânt;
Bucură-te, jertfă prefăcută în rod al Învierii lui Hristos;
Bucură-te, al dragostei ce zideşte, rug luminos;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 6-lea

Mult ai avut de suferit din partea barbarilor migratori, dar cu desăvârşită blândeţe şi iubire de vrăjmaşi le-ai răspuns, supunând sălbăticia cugetului lor prin daruri, rugăciuni şi sfinţenia vieţii. Drept aceea, „zeul romanilor" te numeau păgânii, iar tu neîncetat Îl mărturiseai pe Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Icoană vie a lui Hristos te-ai arătat, chip al Bisericii în care Duhul Sfânt se pogoară şi preface darul în împărtăşire de taină a creaţiei cu cele dumnezeieşti.
Bucură-te, nerăutate ce topeşti ura şi vrăjmăşia;
Bucură-te, bunătate ce te reverşi peste toată făptura;
Bucură-te, ieşire în căutarea oii pierdute;
Bucură-te, vedere în aproapele a Chipului dumnezeiesc;
Bucură-te, dar făcut punte peste abisul neiubirii;
Bucură-te, părtaş la slava dumnezeirii;
Bucură-te, neclintită răbdare în suferinţe;
Bucură-te, stâlp luminos al dreptei credinţe;
Bucură-te, odihnă în gestul de dăruire;
Bucură-te, vas al luminii mai presus de fire;
Bucură-te, iconom al Tainelor celor sfinte;
Bucură-te, împlinitor al voii Cerescului Părinte;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 7-lea

Citind cu minte curată şi călăuzită de Duhul lucrarea iconomiei dumnezeieşti în viaţa lumii şi în toată filosofia, ai scris, fericite Teotim, scurte tratate sub formă de dialoguri, în stilul vechii elocinţe. Prin aceasta arătai că însăşi taina creaţiei este după Chipul Treimii, dialog şi dăruire, vedere şi întâlnire, iubire în împărtăşire şi cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Bătrân cu înţelepciunea şi veşnic tânăr cu frumuseţea chipului te arătai, părinte, zugrăvind tainic Chipul Tatălui ce în Fiul se arată la faţă întru lumina şi îmbrăţişarea Sfântului Duh.
Bucură-te, vedere a lumii în icoana iubirii duhovniceşti;
Bucură-te, contemplare a pecetei sfinte a lucrării lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncă închinare înaintea Sfintei Treimi;
Bucură-te, frumuseţe străluminată de har;

Bucură-te, chip încununat de cinstite plete;
Bucură-te, minte încununată de cugete sfinte;
Bucură-te, purtător al chipului moştenirii de neam;
Bucură-te, icoană a vieţii monahiceşti;
Bucură-te, dor al stării faţă către faţă cu Dumnezeu;
Bucură-te, râvnă a întâlnirii creaţiei cu Ziditorul;
Bucură-te, iubire de creaţie născută din iubirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, libertate răsădită în necuprinsul voii dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 8-lea
Învăţai, Sfinte Teotim, după cuvântul Domnului, să iertăm celor ce ne greşesc şi să ne împăcăm cu fratele care are ceva împotriva noastră, înainte de a ne aduce darul la altar. Căci numai aşa liturghisirea noastră primeşte pecetea Duhului iubirii şi viaţa Trupului lui Hristos, întru bucuria cântării de ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Simplă şi pustnicească îţi era hrana, pe care o închinai ca dar lui Dumnezeu în biserica vie a trupului, chemând şi odihnind în tine rugăciunea cu negrăit suspin a Duhului. Aşa, viaţa ta lua tot mai mult chipul asemănării dumnezeieşti, al împărtăşirii de slava şi bucuria sălăşluirii Sfintei Treimi.
Bucură-te, iertare, punte peste prăpastia dezbinării;
Bucură-te, împăcare, răsădire a darului în Trupul Iubirii;
Bucură-te, închinare, dăruire de sine pe altarul de taină;
Bucură-te, lepădare de poftele şi grijile deşarte;
Bucură-te, dorire şi îngrijire de dobândirea Duhului Sfânt;
Bucură-te, înfrânare ce găteşti calea Împărtăşirii dumnezeieşti;
Bucură-te, oprire a faptelor lipsite de duhul iubirii;
Bucură-te, cufundare în pocăinţă şi smerenie a voirii;
Bucură-te, tărie neclintită a dragostei duhovniceşti;
Bucură-te, acoperământ al binecuvântării părinteşti;
Bucură-te, iubire în faţa căreia demonii sunt neputincioşi;
Bucură-te, iubire însetată de mântuirea celor păcătoşi;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 9-lea
Arătai că cel ce păcătuieşte cu cugetul, prin însăşi iuţimea gândului săvârşeşte în minte păcatul complet, pe când faptele pot fi întrerupte de multe lucruri. Drept aceea, Sfinte Teotim, îi îndemnai pe creştini a împlini porunca iubirii, veghind a nu se îndulci cu răsăririle de gând ale ispitelor, ci a căuta numai spre Crucea Învierii lui Hristos, în cântarea de ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Povăţuiai pe toţi a înainta pe calea desăvârşirii, zugrăvindu-le rodul cel de la capătul drumului, transfigurarea prin iubire ce dă chipul împlinirii.
Bucură-te, călăuză pe cărarea cea strâmtă;
Bucură-te, cel ce scara Raiului o ai străbătut;
Bucură-te, cel ce înaintezi în adâncul infinit al tainei dumnezeieşti;
Bucură-te, blândeţe neclătinată de valurile ispitelor;
Bucură-te, bărbăţie ce sfarmi idolii dinlăuntru şi din afară;
Bucură-te, smerenie, altar al prefacerii duhovniceşti;
Bucură-te, trezvie, oglindă a cugetului lăuntric;
Bucură-te, pază a minţii, plivire a odrăslirilor morţii;
Bucură-te, rugăciune, semănare a Cuvântului veşnic;
Bucură-te, pocăinţă, spălare în lacrima duhului;
Bucură-te, cuvânt lucrător în inimi cu puterea lui Hristos;
Bucură-te, căutare a iubirii dumnezeieşti, însuşi chipul monahicesc;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 10-lea
Cu iubire de străini şi dumnezeiască râvnă te osteneai, Sfinte Teotim, a-i aduce pe păgâni la lumina cunoştinţei de Dumnezeu. Pentru aceasta, marele tău prieten, Sfântul Ioan Gură de Aur, ţi-a trimis în anul 399 călugări misionari pentru hunii nomazi de la Istru, ca să înveţe şi ei a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Cu legătura nedezlegată a dragostei şi tăria credinţei neclintite v-aţi unit în iubirea lui Dumnezeu, zugrăvind icoana prieteniei duhovniceşti. Balsam şi mângâiere, sprijin şi îmbărbătare v-aţi făcut unul altuia, întru binevestirea şi slava numelui lui Hristos.
Bucură-te, neîncetată slujire lui Dumnezeu şi aproapelui;
Bucură-te, râvnă spre plinirea Trupului lui Hristos;
Bucură-te, mărturisitor al Cuvântului făcut trup;
Bucură-te, prieten al Adevărului întrupat;
Bucură-te, prieten devotat al marelui patriarh şi dascăl a toată lumea;
Bucură-te, al cuceritorilor barbari supunător cu pacea lui Hristos;
Bucură-te, al năvălirilor păgâne îmblânzitor cu iubirea şi înţelepciunea;
Bucură-te, împreună lucrător cu Dumnezeu;
Bucură-te, stâncă de care se sparg valurile vrăjmăşiei;
Bucură-te, simplitate ce descui porţile înţelegerii;
Bucură-te, vedere prin iubire, descoperitoare a tainelor;
Bucură-te, descuietor cu razele isihiei al inimilor zăvorâte;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 11-lea

Într-armat cu dumnezeiasca înţelepciune şi râvna dreptei credinţe, n-ai pregetat a merge la Constantinopol la sinodul convocat de Sfântul Ioan Gură de Aur împotriva învăţăturii greşite a episcopului Antonin al Efesului. Căci ştiai, părinte, că orice erezie răpeşte mărgăritarul de mult preţ, lumina şi bucuria cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Peste încă trei ani erai din nou la Constantinopol, sprijinind cu mult curaj, pricepere şi hotărâre pe Sfântul Ioan Gură de Aur împotriva acuzaţiilor aduse de Sfântul Epifanie al Ciprului. Aşa te-ai arătat apărător cu dreaptă socoteală al Ortodoxiei şi scrierilor filocalice, păstrător cu evlavie al sfintei tradiţii şi moştenirii duhovniceşti.
Bucură-te, iubitorule de Dumnezeu şi de oameni;
Bucură-te, iubitorule de înţelepciune şi frumos;
Bucură-te, iubitorule de adevăr şi pace;
Bucură-te, punte peste prăpastia dezbinării;
Bucură-te, vedere netulburată de viforul clevetirii;
Bucură-te, vedere din hotarul veşnicei iubiri;
Bucură-te, sol al dragostei şi isihiei dumnezeieşti;
Bucură-te, cunoaştere neatinsă de ură şi învrăjbire;
Bucură-te, cunoaştere prin iubire, fără de amăgire;
Bucură-te, cunoaştere cu duhovnicească înţelegere;
Bucură-te, albină culegătoare a mierii duhovniceşti;
Bucură-te, apărător al Sfântului Ioan, pe care întruchiparea Ortodoxiei îl numeai;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 12-lea

Pentru viaţa ta curată, sfinţenia şi minunile tale te cinsteau chiar şi barbarii necredincioşi, încât dreapta credinţă se înmulţea şi pământul se lumina de strălucirea cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Urcând toată scara desăvârşirii, ţi-ai dat sufletul cu pace în mâinile lui Hristos, lăsându-ne icoana sfântă a vieţii tale prin care te cunoaştem pururea rugător către Dumnezeu pentru noi, sprijinitor şi călăuzitor pe cărările mântuirii.
Bucură-te, sfeşnic de Lumină neapusă;
Bucură-te, icoană în care se vede taina creştină;
Bucură-te, nevoitor al ştiinţei duhovniceşti;
Bucură-te, izbăvitor din întunericul necunoştinţei;
Bucură-te, sprijin neclătinat în încercări;
Bucură-te, călăuză a celor rătăciţi;
Bucură-te, ridicare a celor căzuţi;
Bucură-te, tămăduire a celor suferinzi;

Bucură-te, braţe părinteşti întinse în ajutorul fiilor risipitori;
Bucură-te, isihie, dor împlinit şi pururi înnoit;
Bucură-te, comoara sfântă a pământului şi neamului românesc;
Bucură-te, stea mult luminoasă a Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte ierarhe Teotim, cum te vom putea cinsti după vrednicie, că sfinţenia vieţii, bogăţia înţelepciunii şi negrăitele tale faceri de minuni ne copleşesc înţelegerea! Cum vom privi la strălucirea chipului tău încununat de virtuţi şi transfigurat de dragostea lui Hristos, cu necurăţită minte şi inimă? Primeşte dar acum smerita noastră cântare de laudă şi fi-ne pururi aproape pe drumul mântuirii, ca să aflăm şi noi rodul pocăinţei şi haina de nuntă a iubirii Sfintei Treimi, cântând împreună cu tine: ***Aliluia!***

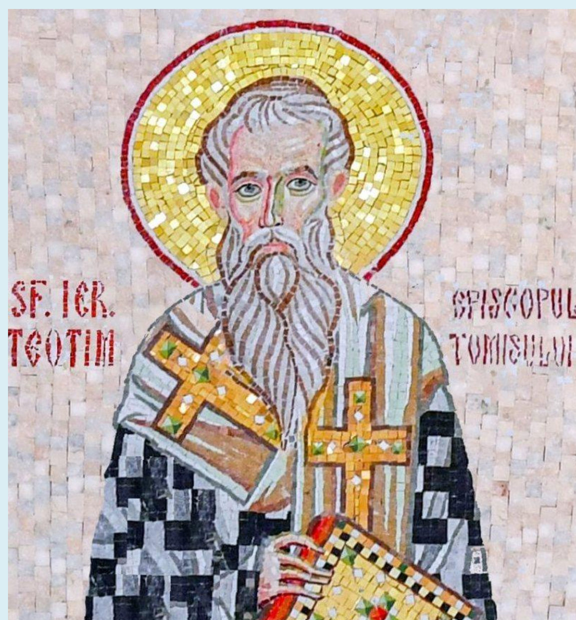
Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1
Purtând moştenirea de neam şi pământ daco-roman, împreună cu propria-ţi viaţă jertfă vie lui Hristos ai adus-o, intrând într-o mănăstire din hotarele Cassienilor şi ale peşterilor. Iar în această vatră de dumnezeiască nevoinţă şi înţelepciune, ca un mare păstor ai strălucit, fiind cel dintâi dascăl şi părinte al Sfinţilor Ioan Casian şi Gherman.
Bucură-te, pământ sfinţit de iubirea dumnezeiască;
Bucură-te, smerenie întipărită cu Chipul lui Hristos;
Bucură-te, biserică vie a isihiei;
Bucură-te, chip de părinte în care Dumnezeu se arată la faţă;
Bucură-te, că şi pe noi ne naşti din moarte la viaţă;
Bucură-te, aducere de sine pe altarul iubirii;
Bucură-te, de har înrourată asprime a vieţuirii;
Bucură-te, crin al pustniceştilor nevoinţe;
Bucură-te, comoară de sfinţenie în traiul modest ascunsă;
Bucură-te, minte purtătoare de icoană;
Bucură-te, împărtăşire de duhovnicească hrană;
Bucură-te, înfrânare născută din dorul de taină;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!

Condacul 1
Prea luminat păstor al Tomisului, vas al isihiei şi cuvântării de Dumnezeu, chip al iubirii părinteşti te-ai arătat, Sfinte ierarhe Teotim, revărsând în lume mirul milostivirii de sus. Pentru aceasta, ca la un izvor pururea curgător al harului lui Dumnezeu la tine alergăm şi cu credinţă îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Teotim, inimă în care bate iubirea Sfintei Treimi!***

Şi apoi se citeşte această:

Rugăciune

O, Sfinte ierarhe Teotim, cel prieten şi asemenea prin dumnezeiasca vieţuire marelui Ioan Gură de Aur, veşnicule locaş al sălăşluirii Sfintei Treimi, ajută-ne pe noi, cei căzuţi în robia patimilor, în marea învolburată a ispitelor şi în cumplite neputinţe. Nu ne lăsa pradă pierzării în iadul deznădejdii, spre batjocura vrăjmaşului, ci ascultă săracă rugăciunea noastră pe care o aducem acum cu umilită şi înfrântă inimă, că mult poate mijlocirea dreptului înaintea Preabunului Dumnezeu.

Dezleagă-ne din legăturile nevăzute, tămăduieşte-ne şi ne călăuzeşte la raiul smereniei, cu darul de sus şi rugăciunile tale către Domnul. Acoperă-ne mintea de năvălirile păgâne şi pierzătoare, alinându-ne cu o picătură din roua dumnezeieştii isihii şi ne deschide inima cu razele înţelegerii duhovniceşti, ca să ne gătim cum se cuvine de a-L primi pe Mântuitorul Hristos.

Păzeşte ţara şi poporul acesta de meşteşugitele curse ale nevăzutului vrăjmaş, fereşte-ne de toată înşelarea şi de apăsarea duhului lumesc, potrivnic credinţei şi iubirii dumnezeieşti. Ajută-ne să ne lepădăm de toţi idolii văzuţi şi nevăzuţi şi de toată aplecarea egoistă împotrivitoare Crucii iubirii lui Hristos.

Întăreşte-ne a ne purta cu mulţumire crucea încercărilor şi suferinţelor îngăduite de milostivul Dumnezeu spre curăţirea şi tămăduirea rănilor de moarte ale păcatului. Sprijină-ne la tot pasul, îndemnându-ne şi ridicându-ne din multele căderi, în urmarea lui Hristos.

Treci peste nevrednicia noastră şi cu iubirea ta de părinte, iartă-ne şi ne primeşte, ajutându-ne să dezgropăm în noi prin pocăinţă şi cu darul lui Hristos, icoana Chipului dumnezeiesc. Ca lepădând orice necurată pornire sau pătimaşă deprindere, să nu scârbim cu nimic şi să alungăm pe Duhul cel Sfânt care lucrează în noi asemănarea cu Dumnezeu.

Acoperă-ne cu haina iubirii părinteşti, ridică-ne şi fii împreună cu noi pe cărarea cea strâmtă şi necăjită ce duce spre viaţă. Atinge-te de noi, cei bolnavi sufleteşte şi trupeşte şi opreşte cu harul dat ţie de sus curgerea patimilor, ca să putem găti în inima noastră lăcaş Preasfintei Treimi. Cheamă peste noi suflarea harului lui Hristos ce alungă poftele şi nălucirile spurcate, de zi şi de noapte, şi ne curăţeşte simţirile spre a-L vedea pe Hristos strălucind.

Aşa, Sfinte ierarhe Teotim, ajută-ne nouă să aducem prescurea rugăciunii şi vieţii noastre la altarul prea curat al Domnului, ca să primim şi noi de la Duhul cel Sfânt prefacerea duhovnicească şi viaţa Trupului lui Hristos. Şi aşa, la sfârşitul acestei petreceri pământeşti, să putem şi noi intra întru bucuria binecuvântată a Tatălui Ceresc.

O, dumnezeiască Iubire care în sfinţi străluceşti şi ne descoperi nouă Chipul mântuitor al Sfintei Treimi, vino şi te sălăşluieşte întru noi, cei ce ne închinăm ţie.

***

Fericitul episcop Teotim I era de neam daco-roman, autohton din Dacia-Pontică. El este considerat cel dintâi dascăl şi părinte duhovnicesc al Sfinţilor Ioan Cassian şi Gherman, cu care era contemporan, format în tinereţe în aceeaşi mănăstire din "hotarele Cassienilor şi ale peşterilor".

Această mănăstire, care a dat călugări cărturari şi sporiţi în fapte bune, era o adevărată vatră monahală de sfinţenie, de trăire şi de profundă teologie din eparhia Tomisului, confirmată de înaltul nivel spiritual, teologic şi literar la care au ajuns cei trei sfinţi daco-romani contemporani: Ioan Cassian, Gherman şi Teotim I, supranumit de istoricii paleocreştini "scitul" şi "filosoful".

Acest episcop urcă pe scaunul eparhiei Tomisului, pe la anii 385-390, după mutarea din viaţa a episcopului Gherontie.

⇒ *Ca episcop al Tomisului este amintit pentru prima dată în anul 392, de fericitul Ieronim, în celebra sa lucrare: De viris illustribus, (Despre bărbaţi iluştri), despre care spune că era păstor strălucit, cu mare dragoste de Dumnezeu şi de oameni, teolog învăţat şi scriitor talentat şi neobosit. El afirmă că "a scris scurte tratate (cărţi) sub formă de*

dialoguri, în stilul vechii elocinţe", ceea ce dovedeşte vasta sa cultură în retorică şi filosofia antică, greacă şi latină. Apoi, fericitul Ieronim încheie cu aceste cuvinte despre Teotim: "Aud că scrie şi alte lucrări".

⇒ *Unele fragmente din scrierile Sfântului Teotim se păstrează în lucrarea Sfântului Ioan Damaschin, "Paralele sfinte", din care reiese că "a scris omilii la unele texte evanghelice".*

⇒ *Istoricul Sozomen scrie despre el că era "scit" (daco-roman) de neam, că "traiul îi era modest" şi că era un taumaturg (vindecător de boli).*

⇒ *Iar Socrate, alt istoric paleocreştin, spune că fericitul episcop Teotim I "era cunoscut de toţi - împăraţi, episcopi, călugări, credincioşi şi barbari (adică păgâni) - pentru evlavia şi corectitudinea vieţii sale".*

Prin scrierile sale patristice, Sfântul Teotim I este considerat "creatorul Filocaliei româneşti". În gândirea sa a fost, desigur, influenţat de Sfântul Ioan Gură de Aur şi de părinţii capadocieni. Sfântul Teotim I vorbeşte foarte frumos despre liniştea minţii şi a inimii.

Sub păstoria Sfântului Teotim I mănăstirile şi sihăstriile din Dobrogea secolului IV, renumite prin asceză şi isihie (linişte), au trăit o epocă de aur, devenind în secolele V-VI cunoscute în întreg imperiul prin vestiţii "călugări sciţi", răspândiţi atât la nord de Dunăre până în Carpaţi, cât şi la sud până la Ierusalim, Constantinopol, Roma şi Africa. Bazilicile înălţate de el, ale căror ruine şi astăzi se văd, erau mari şi frumos ornamentate cu mozaicuri, ceea ce dovedeşte numărul im-presionant de credincioşi, precum şi frumuseţea cultului şi arhitecturii secolelor IV-V.

Ca misionar, Sfântul Teotim I era tot atât de râvnitor pentru Hristos ca şi înaintaşii săi. El avea mult de suferit din partea "barbarilor" migratori, pe care reuşea să-i îmblânzească cu greu prin daruri, prin rugăciuni şi prin sfinţenia vieţii sale. Din această pricină păgânii îl numeau "zeul romanilor".

Sfântul Teotim "Scitul" era binecunoscut împăratului Arcadie şi mai ales Sfântului Ioan Gură de Aur, căruia îi era prieten devotat. În anul 399, marele patriarh i-a trimis fericitului Teotim călugări misionari "pentru nomazii sciţi de la Istru", adică pentru huni.

În anul 400 Sfântul Teotim I ia parte la un sinod local în Constantinopol, convocat de Sfântul Ioan Gură de Aur, împotriva învăţăturii eretice a episcopului Antonin al Efesului.

În anul 403 Sfântul Teotim I era din nou în Constantinopol şi lua apărarea marelui patriarh şi dascăl a toată lumea, Sfântul Ioan Gură de Aur, împotriva acuzaţiilor aduse de Sfântul Epifanie al Ciprului, dovedind prin această adâncă

legătura duhovnicească dintre sfântul episcop stră-român Teotim I şi Sfântul Ioan Gură de Aur.

Pe la sfârşitul primului deceniu al secolului V, Sfântul episcop Teotim I s-a strămutat cu pace din viaţa aceasta, la cereştile locaşuri.

Pentru viaţa sa curată, pentru opera sa misionară şi pentru credinţa sa dreaptă cu care a mărturisit pe Hristos, Biserica Ortodoxă l-a trecut în rândul sfinţilor şi se face pomenirea lui la 20 aprilie.

În "Acta Sanctorum" se spun următoarele despre Sfântul Teotim I: "La Tomis, în Scithia, se face pomenirea Sfântului (Theotimos) episcopul, pe care l-au cinstit chiar barbarii necredincioşi, pentru sfinţenia şi minunile lui".

(Vieţile Sfinţilor - Sfântul ierarh Teotim I "Scitul", episcop al Tomisului (secolele IV-V))